

РЕШЕНИЕ

№ 209

гр. Пловдив, 25.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Васил Ал. Тасев

при участието на секретаря Ваня Д. Койчева
като разгледа докладваното от Васил Ал. Тасев Административно
наказателно дело № 20215330204381 по описа за 2021 година
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Жалбоподателят ЦВ. В. АП., ЕГН: ***** обжалва наказателно постановление (НП) № 21-1030-002581 от 25.03.2021г., издадено от Началник група към ОДМВР – Пловдив, Сектор „Пътна полиция“ - Пловдив, с което на основание чл. 53 от Закон за административните нарушения и наказания (ЗАНН) и по чл. 177, ал. 3, т.1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) му е наложено административно наказание – глоба в размер на 500 лева, за това, че е нарушил чл. 126 от ЗДвП.

Същият поддържа, че наказателното постановление е незаконосъобразно и неправилно, тъй като са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила довели до ограничаване правото му на защита. В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, изпраща становище, с което допълва жалбата си и моли делото да бъде разгледано в негово отсъствие.

Въззиваемата страна – Сектор "Пътна полиция" - Пловдив при ОД на МВР – Пловдив, редовно призована, не изпраща представител в съдебно заседание.

До съда е депозирана писмена молба-становище от Началника на Сектора, в която се излагат доводи за потвърждаване на обжалваното наказателно постановление. Направено е възражение за намаляване размера на адвокатския хонорар до минимума, предвиден в наредбата, при евентуално уважаване на жалбата.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира и приема за установено следното:

Жалбата се явява процесуално допустима, доколкото е подадена в предвидения в чл. 59, ал. 2 от ЗАНН срок, от легитимирана страна, срещу акт, подлежащ на обжалване. Разгледана по същество се явява основателна, поради следните съображения:

В АУАН и НП е приета за установена следната фактическа обстановка:

На 13.03.2021 г. около 14:10 часа в гр. Пловдив, ул. „Напредък“ №1, жалбоподателят ЦВ. В. АП., ЕГН:***** докато управлявал личния си товарен автомобил "Мерцедес Спринтер" 413 ЦДИ, с рег. № ** **** **, натоварен с друго МПС, е бил спрян за проверка от полицейските служители към сектор "Пътна полиция" при ОД на МВР гр. Пловдив – свид. Анг. К. М., на длъжност "**. а." и колегата му Т. С. Д., посочен в акта като свидетел-очевидец, присъствал при установяване на нарушението или при съставяне на акта. В хода на проверката е било установено, че товарният автомобил - "Мерцедес Спринтер" 413 ЦДИ, превозва автомобил "Пежо Боксер" с маса 2064кг., с което е надвишил допустимата максимална маса, отразена в свидетелството за регистрация. Нарушението е било установено посредством направена справка по техническите параметри за допустим товар на МПС съгласно свидетелството за регистрация на управлявания от жалбоподателя товарен автомобил, както и самата тежест на превозваното такова. За направените констатации, свид. М. е съставил срещу А. и в негово присъствие АУАН Серия АА бл. № 996683/10.03.2021 г. за нарушение чл.126 от ЗДвП. Жалбоподателят се запознал със съдържанието на акта още същия ден и го е подписал без възражения.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не са били постъпили писмени възражения срещу АУАН.

Въз основа на съставения АУАН, наказващият орган е издал обжалваното наказателно постановление, с което на А. на основание чл. 177, ал. 3, т. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 500 лева за

нарушение по чл. 126 от ЗДвП. Така описаната фактическа обстановка се установява от писмените доказателства и от показанията на разпитания в хода на съдебното следствие свидетел А.М. – а.. Съдът кредитира неговите показания, дотолкова доколкото служат за установяване на обстоятелството, че на въпросната дата е извършил проверка на водача ЦВ. В. АП. и е съставил процесния АУАН.

Съдът намира възражението на жалбоподателя за материална некомпетентност на а.я и на АНО за неоснователно. Видно от приобщените по делото два броя заповеди на министъра на вътрешните работи, АУАН и НП са издадени от компетентни органи. В АУАН и в НП е отразено, че извършено нарушение е в гр. Пловдив, ул. „Напредък“ №1, т.е. в населено място, а не извън населено място, каквото е изискване е налице, за да намери приложение разпоредбата на цитираният от жалбоподателя чл. 167, ал. 3 от ЗДвП. В тази връзка жалбоподателят не оспорва мястото на нарушението, така като е описано в АУАН и НП. По делото не се и намират доказателства, които да създават съмнение относно това обстоятелство.

Въпреки това, съдът намира, че така издаденото НП следва да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно, поради недоказаност на нарушението и допуснати при издаване на АУАН и съставяне на постановлението съществени нарушения на процесуалните правила. В случая и а.ят и наказващият орган не са изпълнили императивните изисквания на чл. 42, ал.1, т. 4 от ЗАНН /относно АУАН/, съответно чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН /относно НП/, касаещи описание на нарушението и обстоятелствата по неговото извършване. Съгласно вменената за нарушена разпоредба на чл.126 от ЗДвП при превозване на товари масата на натовареното пътно превозно средство не трябва да се надвишава допустимата максимална маса, отразена в свидетелството му за регистрация. Видно от съдържанието на цитираната норма за преценка, дали е осъществено визираното нарушение е от съществено значение посочване на допустимата маса на товарния автомобил, отразена в свидетелството за регистрация. Въпреки това при описване на фактическите обстоятелства по приетото за извършено нарушение в АУАН и наказателното постановление са отразени единствено марката и модела на товарния автомобил, но липсва посочване на неговата допустима максимална маса. Това е довело до неяснота и непълнота при описание на приетото за извършено от жалбоподателя нарушение и то на съставомерни елементи на

деянието.

Изложеният пропуск представлява нарушение на процесуалните правила и то от категорията на съществени такива, тъй като пряко засяга правото на защита на жалбоподателя и възможността му да го реализира в пълен обем, понеже ограничава възможността му да узнае какво точно нарушение му е вменено във вина, кои факти и обстоятелства са приети от наказващия орган за правнозначими и респективно, които следва да опровергава. От своя страна коментираното процесуално нарушение препятстват съда да извърши преценка за наличието на административно нарушение и виновно поведение от страна на санкционираното лице и налага отмяна на наказателното постановление.

На следващо място следва да се отбележи, че по делото не са налице каквито и да били доказателства, въз основа на които да се установи каква е била масата на превозваното МПС. Такива данни не бяха установени и от показанията на а.я, дадени в качеството му на свидетел в хода на настоящото производство. Контролните органи са презюмирали, че реалната маса на превозвания автомобил "Пежо Боксер", към процесния момент е 2064кг. Тоест направено е предположение, че превозвания автомобил е бил в движение и е бил оборудван с всички части, които нормално би имал в движение - двигател, купе и други, които биха се отразили на неговата маса. Законосъобразното процедиране от друга страна е изисквало, а.ят, при спазване на принципа за дирене на обективната истина, да извърши реална проверка и измерване на действителното тегло на превозваното МПС към процесния момент и резултатът от нея да бъде вписан в съставения от него административен акт. Установяването на нарушението само по документи в конкретния случай е довело до необоснованост на изводите на контролните органи и до липса на несъмнена установеност на деянието, а както е добре известно административно-наказателната отговорност не може да почива на предположения.

Наред с горното, съдът констатира и друго съществено нарушение на процесуалните правила, водещо до отмяна на атакуваното НП като незаконосъобразно. За така вмененото нарушение на чл.126 от ЗДвП, жалбоподателят е санкциониран на основание разпоредбата на чл. 177, ал. 3, т. 1 от ЗДвП, според която се налага глоба от 500 до 3000 лв. на водач, който, без да спазва установения за това ред, управлява пътно превозно средство с

размери, маса или натоварване на ос, които надвишават нормите, определени от министъра на регионалното развитие и благоустройството.

От съпоставката на двете норми се формира извод, че чл. 177, ал. 3, т. 1 от ЗДвП не е коректната санкционна норма за нарушения по чл. 126 от ЗДвП. Това е така, доколкото чл. 126 от ЗДвП въвежда като нарушение превишаването на масата, посочена в свидетелството за регистрация, а според чл. 177, ал. 3, т. 1 от ЗДвП съставомерно е превишаването на стойностите, посочени не в свидетелството за регистрация, а в специална наредба. Всъщност чл. 177, ал. 3, т. 1 от ЗДвП въвежда санкция за нарушение не по чл. 126 от ЗДвП, а по чл. чл. 139, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, която гласи: "Движещите се по пътя пътни превозни средства трябва да бъдат с размери, маса и натоварване на ос, които не надвишават нормите, установени от министъра на регионалното развитие и благоустройството, и с товари, които не представляват опасност за участниците в движението", като в случая се препраща към Наредба № 11 от 3.07.2001 г. за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства.

Констатираните съществени нарушения на материалните и процесуалните правила водят до порочност на обжалваното наказателно постановление, което налага и отмяната му като неправилно и незаконосъобразно.

По делото няма изрично искане за присъждане на разноси от никоя от страните, поради което съдът не следва да се произнася по този въпрос.

Мотивиран от горното, Пловдивският районен съд, VIII н. с.,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 21-1030-002581/25.03.2021 г. на Началник Група към ОД на МВР – Пловдив, сектор "Пътна полиция" – Пловдив, с което на ЦВ. В. АП., ЕГН:*****, с адрес: гр. Карлово, ул. „Карамфил“ № 14 на основание чл. 53 от ЗАНН и по чл. 177, ал.3, т.1 от Закон за движението по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание ГЛОБА в размер на 500 /петстотин/ лева за нарушение по чл. 126 от ЗДвП.

Решението подлежи на обжалване пред Пловдивски Административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за

постановяването му.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____